

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

ועוד ובראשי חדשיכם אמרו רבנן דמתניתין, דכד הוּוּ
מקדשין ירחין על פי בית דין, הוּוּ משיאין משואות
בראשי ההרים, והוּוּ אמרין פְּזָה רָאָה וקדש. לזמנין
סהרא הוּוּ פגוונא דא U הוּוּ מסתפלא לעילא בקרנא.
ולזמנין מסתפלא לתתא כגוונא דא N לזמנין מסתפלא
למזרח פגוונא דא C לזמנין למערב פגוונא דא כ לזמנין
לדרום ולזמנין לצפון והאי איהו כ אסתפלותה דילה
לשית סטריין דכליל לון תפארת דאיהו ו' גדולה גבורה
תפארת. נצח הוד יסוד.

נקודא דנגיד עליה מלגו, היא חכמה. והיא חוט
דאסחר עלה, איהו כתר. והיא נקודא איהו
לזמנין עטרה, ולזמנין פסא, למיתב עליה, לזמנין
שרפרף להדום רגליו.

ואמאי אתקריאת לבנה. על שם לבון ההלכה, דאיהי
מלגו, (תהלים מה) פל כבודה בת מלך פנימה.
ובאשא דבינה דנחית עלה איהי מתלבנת. ורזא דמלה,
(ישעיה א) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג לבינו. ומאי
דיות אדני דינא, סומקא בגבורה, דתמן בינה. אתלבנת
מסטרא דחסד, דתמן חכמה, ואתהדרת יהוה.

ומה גרים לאתהפכא מדינא לרחמי צדיקים גמורים
דסיהרא מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, איהי קליפא
דיליה חשוכא, אם בהרת שחורה, היא יצר הרע, שפחה.
(ויקרא יג) ושפלה איננה והיא כהה, ולית לה מדילה, אלא
ההוא חוט דנהיר בה, דאיהו לזה לה בליליא, דאיהי
גלותא. ואתערב מנה ביממא, דאיהו עלמא דאתי, דביה
(מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה.

אבל סיהרא דעץ החיים, ההיא נקודה דלגו מנה, איהי
שפחה. (ויקרא יג) ושפלה איננה, והיא כהה. ואין לה משלה אלא אותו חוט שמאיר בה, שהוא
לזה אותה בלילה, שהיא גלות. ועובר ממנה ביום, שהוא עולם הבא, שבו (מלאכי ג) וזרחה לכם
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

אבל הלכנה של עץ החיים, אותה נקדה שבפנים ממנה, היא פמקור המעין שאין לו הפסק,

נקדה שמושכת עליה מבפנים
היא חכמה. ואותו החוט הסובב
עליה הוא כתר. ואותה הנקדה
היא לפעמים עטרה, ולפעמים
פסא לשבת עליה, לפעמים
שרפרף להדום רגליו.

ומדוע נקראת לבנה? על שם
לבון ההלכה, שהיא מבפנים,
(תהלים מה) פל כבודה בת מלך
פנימה. ובאש הבינה שיורד עליה
היא מתלבנת. וסוד הדבר - (ישעיה
א) אם יהיו חטאיכם פשנים כשלג
לבינו. ומה שהיתה אותיות אדני
דין, אדמה בגבורה, ששם הבינה
- התלבנה מצד החסד, ששם
חכמה, וחרה אותיות יהוה.

ומה גרם להתהפך מדין
לרחמים? צדיקים גמורים,
שהלכנה מצד של עץ הדעת טוב
ורע, הקלפה שלה היא חשך, אם
בהרת שחורה, היא יצר הרע,
שהוא

אבל הלכנה של עץ החיים, אותה נקדה שבפנים ממנה, היא פמקור המעין שאין לו הפסק,

שְׁכַתוּב בַּהּ (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא מִים
אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמִינוּ. וְנִקְרְאָת
אֵילַת אֲהָבִים מִצַּד הַחֹסֵד, כְּלוּמַר
(ירמיה לא) אֲהַבְתָּ עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל
כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵד. וְתִרְיִן קֶרְנִין אֵית לָהּ מִן נְהוּרָא, כְּגוֹנוּנָא
יֵשׁ לָהּ מִן הָאוּר, כְּדָגְמָא זוּ **U**
לְפַעֲמִים הָאֲחַת גְּבוּהָהּ מִן הַשְּׁנִיָּה
כְּדָגְמָא זוּ **U** לְפַעֲמִים הַקֶּרְנִים
הֵן שְׁוֹת. **U** (ע"כ רעיא מהימנא).

וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן וְגו'. רַבִּי אֲבָא
פְּתַח, (תהלים מב) כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרַג אֲלֶיךָ
אֱלֹהִים. פְּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ, כְּתוּב
כָּאֵן אֵיל, וְכְתוּב שֵׁם אֵילַת. מִשׁוּם
שֵׁשׁ זָכַר וְיֵשׁ נִקְבָּה (ואף על גב שיש
זכר ונִקְבָּה, הַכֵּל אַחַד. הָאֵיל הַזֶּה, הוּא נִקְרָא זָכַר,
וְהוּא נִקְרָא נִקְבָּה. וְזֶהוּ שְׁכַתוּב כְּאֵיל תַּעֲרַג, וְלֹא
כְּתוּב יַעֲרַג. וְהַכֵּל אַחַד. אֵילַת הַשְּׁחַר).

מַאי אֵילַת הַשְּׁחַר? אֵלָא זֹהִי חֲמִיה
אֲחַת רַחֲמָנִית שְׂאִין בְּכֹל חַיּוֹת
הָעוֹלָם רַחֲמָנִית כְּמוֹתָהּ. מִשׁוּם
שִׁבְשַׁעַה שְׂדֵחַוּקָהּ לָהּ הַשְּׁעָה
וְצָרִיכָה לְמִזוֹן לָהּ וּלְכָל הַחַיּוֹת,
הִיא הוֹלֶכֶת לְמַרְחֹק לְדַרְךָ
רַחֲוּקָה, וּמְבִיאָה וּמוֹבִילָה מִזוֹן,
וְלֹא רוֹצֵה לְאַכֵּל עַד שֶׁתִּבְאֵר וְתַחֲזוֹר
לְמִקוּמָהּ. מַדּוּעַ? כִּדִּי שִׁיתְאַסְפוּ
אֲצִלָּהּ שְׂאֵר הַחַיּוֹת וְתַחֲלַק לָהֶן
מֵאוֹתוֹ מִזוֹן. וְכֹאשֶׁר מְגִיעָה,
מֵתְאַסְפוֹת אֲצִלָּהּ כֹּל שְׂאֵר הַחַיּוֹת,
וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּאֲמָצַע וּמְחַלֶּקֶת
לְכָל אֲחַת וְאֲחַת. וְסִימֵן לְדַבֵּר -
(משלי לא) וַתִּקַּם בְּעוֹד לִלְלָהּ וַתַּתֵּן
טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו'. וּמִמָּה
שֶׁמְחַלֶּקֶת לָהֶן הִיא שִׁבְעָה, כְּאֵלוֹ
אֲכָלָה יוֹתֵר אֲכָל מִכְּלָן. (מתי מחלקת
לחזק).

וְכֹאשֶׁר יִגִּיעַ הַבְּקָר שֶׁנִּקְרָא שְׁחַר,
יִגִּיעַ לָהּ חֲבִלֵי גְלוֹת. וּמִשׁוּם זֶה
נִקְרְאָת אֵילַת הַשְּׁחַר, עַל שֵׁם
שְׁחַרוֹת הַבְּקָר. שֵׁשׁ לָהּ כְּאֵבִים
כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה
כו) כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לְלֶדֶת תַּחֲלִיל
תִּזְעַק בְּחֲבִלֶיהָ וְגו'. אֵימְתִי

כְּמוֹעָא דְלִית לֶיהּ פְּסָק, דְכָתִיב בַּהּ, (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא
מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמִינוּ. וְאֲתַקְרִיאַת אֵילַת אֲהָבִים
מִסְטָרָא דְחֹסֵד, דְהֵינֵנו (ירמיה לא) אֲהַבְתָּ עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל
כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵד. וְתִרְיִן קֶרְנִין אֵית לָהּ מִן נְהוּרָא, כְּגוֹנוּנָא
דָּא **U** לְזַמְנִין הָאֲחַת גְּבוּהָהּ מִן הַשְּׁנִית כְּגוֹנוּנָא דָּא. **U**
לְזַמְנִין קֶרְנִין אֵינּוּן שְׁוִין **U** (ע"כ רעיא מהימנא). (דף רמ"ט
נ"א).

וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן וְגו'. רַבִּי אֲבָא פְּתַח, (תהלים מב)
כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי
תַעֲרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים. הִיא קְרָא אוֹקְמוּהָ, כְּתִיב
הִכָּא אֵיל וְכְתִיב הֵתָם אֵילַת, בְּגִין דְאֵית דְּכַר
וְאֵית נוֹקְבָא (ואף על גב דאית דְּכַר וְנוֹקְבָא, כּוּלָּא חַד. הִיא אֵיל,
אֵינּוּן אֲקָרִי דְּכַר. וְאֵינּוּן אֲקָרִי נוֹקְבָא. הִיא הוּא דְכְּתִיב כְּאֵיל תַּעֲרַג וְלֹא כְּתִיב
יַעֲרַג. וְכּוּלָּא חַד. אֵילַת הַשְּׁחַר).

מַאי אֵילַת הַשְּׁחַר. אֵלָא דָּא אֵינּוּן חֲמִיה חֲדָא
רַחֲמָנִית, דְלִית בְּכֹל חַיּוֹן דְעֵלְמָא רַחֲמָנִית
כְּמוֹתָהּ. בְּגִין דְבִשְׁעָתָא דְדַחֲיָקָת לָהּ שְׁעָתָא,
וְאֲצִטְרִיכָת לְמִזוֹנָא לָהּ וּלְכָל חַיּוֹן. אֵינּוּן אֲזֵלַת
לְמַרְחִיק לְאַרְחַ רַחֲוּקָא. וְאֲתִיאַת וְאוֹבִילַת
מִזוֹנָא. וְלֹא בְעָאֵת לְמִיכָל, עַד דְתִיתִי וְתִתְהַדָּר
לְאַתְרָהּ. אֲמַאי. בְּגִין דִּיתְכַּנְשׁוּן לְגַבְהָ שְׂאֵר
חַיּוֹן, וְתַחֲלַק לוֹן מֵהָהוּא מִזוֹנָא. וְכַד אֲתַת,
מֵתְכַנְשׁוּן לְגַבְהָ כֹּל שְׂאֵר חַיּוֹן, וְהִיא קִיִּימָא
בְּאֲמָצַעִיתָא, וּפְלַגְתָּ לְכָל חַד וְחַד. וְסִימֵן, (משלי
לא) וַתִּקַּם בְּעוֹד לִלְלָהּ וַתַּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו'.
וּמִמָּה דְפְלִיגְתָּ לוֹן, אֵינּוּן שִׁבְעָה, כְּאֵלוֹ אֲכָלָה
יִתִיר מִיכְלָא מִכְּלָא. (אימתי פליגת לוֹן).

וְכַד יִיתִי צְפָרָא דְאֲקָרִי שְׁחַר. יִיתִי לָהּ חֲבִלִים
דְגְלוֹתָא. וּבְגִין דָּא, אֲתַקְרִיאַת אֵילַת
הַשְּׁחַר. עַל שֵׁם קְדְרוֹתָא דְצְפָרָא. דְחֲבִלִים לָהּ
כְּמוֹ הָרָה. הִיא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה
תִּקְרִיב לְלֶדֶת תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחֲבִלֶיהָ וְגו'. אֵימְתִי
תִּזְעַק בְּחֲבִלֶיהָ וְגו'. מִתִּי מְחַלֶּקֶת לָהֶן? כְּאֵשֶׁר הַבְּקָר רוֹצֵה לְבָא, בְּעוֹד שְׁהוּא לִלְלָהּ וְהַשְּׁחַרוֹת